

dere og pensionister og bistandsmodtagere om nødvendigheden af løntilbageholdenhed?

Skulle vi ikke enes om en anden mulighed – en mulighed, hvor vi folketingsmedlemmer står sammen skulder ved skulder, arm ved arm, finger ved finger, neglerod ved neglerod om at finde en løsning, som betyder, at vi alle kan få del i lønfesten? Lad os tænke kreativt. Tag nu dengang, da De Radikale fik gennemført, at en minister kunne indkalde sin stedfortræder. Det er en god ordning, som jo ikke bliver dårligere af, at ministeren beholder sin folketingsløn ved siden af ministerlønnen! Men det var selvfølgelig uretfærdigt for de ministre, som ikke var folketingsmedlemmer, så derfor indførte man et tillæg til ministerlønnen for manglende folketingsmedlemskab.

Den idé må kunne genbruges. Hvis vi nu lover, at vi aldrig vil være ministre, kunne vi så ikke få et ministerafsavnstillæg på f.eks. 88.000 kr., som diskret kunne indsættes på en bankkonto i Schweiz? Eller hvad med en bonus for flest stillede § 20-spørgsmål? Så ville i hvert fald nogle af os have en chance for at forsøde tilværelsen.

Faktisk er det kun fantasien, som sætter grænserne, men vi klarer det ikke alene, vi klarer det ikke uden jer. De svageste har brug for jeres hjælp – eller som det hedder i den gamle arbejdersang: »Kammerater, alting starter med vor solidaritet!«

Frank Dahlgaard (UP):

Ja, undskyld min påklædning.

Tænk, at man skulle opleve at være enig med Enhedslisten, i hvert fald med ordføreren, fru Jette Gottlieb! For det er jeg faktisk; jeg synes, aflønningen af folketingsmedlemmerne skal stå i et eller andet rimeligt forhold til, hvad de fleste folk tjener, og den aflønning, der samlet set nu tegner sig for folketingsmedlemmerne, gør, at vi kommer til at tjene mere end de fleste topledere i Danmark. Det er ikke rimeligt, det er ude af takt, og jeg stemmer imod.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg hedder ikke Søren Søndergaard, skønt min sweater kunne tyde på det, men jeg skal bare oplyse, at dette er mit orkanberedskab.

Så har jeg taget ordet for at glæde mig over, at der i det danske Folketing hersker en sådan tolerance og så megen typisk dansk humor og hygge, at formanden og vi alle har gouteret det

optrin, vi lige har set. Kan man ikke komme i medierne på anden måde, kan man jo altid komme det på denne måde, og det vil måske nok blive hr. Søndergaards eftermæle her, hvis han ikke gør sig meget umage, hvad jeg håber, han vil begynde på.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 94 stemmer (S, V, KF, SF, CD, RV og KRF) mod 19 (DF, EL, FRI og Frank Dahlgaard (UP)).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

57) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 61:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af folketingsbeslutning om statsrevisorernes valg og virksomhed. (Løn og pension).

Af Ivar Hansen (V), Ole Løvig Simonsen (S), Henning Grove (KF) og Margrete Auken (SF). (Fremsat 7/12 99. Første behandling 9/12 99. Betænkning 10/12 99).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges med 97 stemmer (S, V, KF, SF, CD, RV, KRF, FRI og Frank Dahlgaard (UP)) mod 14 (DF og EL).

Formanden:

Statsrevisorerne vil få meddelelse om denne beslutning.